

“ԱՌԱՋԻՆ ՇՈՂՆ ԱՐԵՒՈՒՆ”

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀՕՐՄ՝ ՄԵՍՐՈՊ Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԻՆ

Քրսաների՛ք գարուններ
Սանեցան շուք մեր կեանքին,
Վարդարանի զեթ հասեր
Թեյին վրայ օրերու :
Ինչ երազ այն՝ օրերուն
Երբ դեռ մասաղ կուգայինք
Քու սուրբ աջոյդ ի համբոյր...
Ու օր մը երբ ուխտեցինք
Նուիրուիլ այս սուրբ Ուխտին
Եւ ծառայել Աստուծոյ,
Զայնն էր անուշ եւ յսակ
Քու հոգիէն բարձրացող.
“Կուգեմ որ դու՛ր զաւակներս
Նուիրումովն ձեր այս Տան
Տենչա՛մ որ շողմ արեւուն
Եւ մաքուր ցօղն երկրնին
Իրենց ծագած վայրկեանին,
Իյնան անուշ ու խաղաղ
Սուրբ Յակովբայ մեծապանծ
Եւ հրաւազեղ սանա՛րի
Ներկնասրլաց զըմբէթին...”:
Տարիներ վերջ իբրեւ փունջ
Իննեակ գոյնով տարադէմ
Մեզ փրկեցեցիր իրարմով,
Մինչեւ սեղանը Ուխտին

Բարձրացուցիր քու ձեռքով
Եւ Զօնեցիր Աստուծոյ...:
Ուզեցինք որ մեր միակ
Խնդրանքն ըլլայ Տիրոջմէն
Որ շողմ իր արեւուն
Ու ցօղիկն ալ առնուան
Կաթին այս սուրբ Տան վրան...
.....
Բայց ի՛նչ տեսնու՛մ, այս գիշեր
Մեր հոգիին մէջ ինքզինք
Անհունօրէն է կըրկներ...:
Յաւ ու արցունք չիք առ չիք,
Այսերէն մեր կը սահին:
Ու կը նայիմ զըմբէթին
Սուրբ հագած քու մահուան
Շողի ցօղի փոխարէն
Արցունքներ է որ կ'իյնան
Իր զըմբէթի բաժակէն:
Բայց քու հոգիդ միշտ խաղաղ
Իբրեւ ժրպիտ մը անհուն
Շողով, ցօղով քաթաւուն
Կ'իյնայ նոսայն առ նոսայն
Ուխտին վրայ Մըքսուան
Սուրբ Յակովբայ մեր այս Տան:

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎՐԻ. ԱՔՐԱՀԱՄԵԱՆ

Երևանում, 27 Յուլիս 1944

